

Hai- luoto

näkyä eli melkein niinkuin ne entiset mustalaiset, jotka muka kerran "Luovon" löysivät, huudahti eräänkin neitonon eilen aamulla, kun näki Oulun ainoan matkustajalaivan tutulla paikallaan ruiskuhuoneen rannassa. Eipähän olisi silti hänenkään tarvinnut hämmästyä, jos olisi heti aamulla Kakkunsa lkenut, se kun asian kylä tiesi ker'oa! "Taas lähtevät valkoiset laivat", runoili Viksi-veli vuosi sitten näin kevättunnelmissa. Nyt ei toimituksesta kukaan ole kaukomerille lähdössä eikä tarvitse toisten, maakrapujen haikailla. Mut'a lähimerele alkaa yhdellä ja toisella meistä jo mieli tehdä. Lomistakin puhutaan — kuka lie aloittanut...

Me kävimme luonnollisesti Pojan kanssa uusimassa tuttavuutemme s/s Hailuodon kanssa ja samalla hengittämässä vielä raikkaampaa meri-ilmaa kuin mistä keskikaupungilla pääsee osalliseksi. Siinä se varrokeli oikeaa aikaansa Hailuoto-laiva, ja löisti valkaistuine kylkineen kilpaa kevätauringin kanssa. Ei sille mitään suurempia kummia oltu tehty, mutta olipahan tosiaan niin kyljet kuin kajuutatkin maalat'u. Kuuluvat ne yhden avoveden aikana ehtivät jo riittävästi mustuakin! Vaikka laiva jo oli tämänkeväisen neitsytmatkansa tehnyt se vieläkin ikäänkuin jännityksensä vapisi odotellessaan irtipääryä. Niinkuin virma rotuhevonen, joka taas on päässyt maaliiviivalle.

Me menimme Pojan kanssa tietysti kapteenin kajuttaan ja haastattelimme Herra Kapteenia, kuten hyvään tapaan kuuluu. Saimme kuulla, että laiva eilen Toppilas'a lähdettyään ajoi Varjakkaan, koska ulkoväylällä ei jäästeiden tekia vielä päästy. Vapaina lainehtii jo Varjakan selkä eikä siinä paremminkuin Varjakansalmessaakaan kohdalle sattunut kuin joku tuolta Kellon rannalta lohjennus jääteli. Luotolaiset olivat jo tienneet odottaa yhteydenpitäjäänsä ja tapaus se onkin saarivaltakunnan asukkaiden kannalta tuo jokakeväinen meriliikenteen alkaminen. Aamulla heitä jo ollut joitakin lähdössä kaupunkiasioille, toiset ehkä vain pelkästä harrastuksesta ja merimnostuksesta. Oulunsalolaiset sensijaan eivät

vielä eilen aamulla olleet osanneet laivaa odottaa, mutta palaavat taas varmaan ilomielin merelle, kun vaikiin uudet vuorot tulevat tietoon. Tällaiselle vannoutuneelle saunaran-talaiselle on Hailuoto-laivan jokakeväinen ilmaantuminen sisäsatamaan melkein yhtä mieltä herkitävä juttu kuin ännä plussa yhtenä jo menneenä kesänä. Hailuoto-laivasta on tullut meidän merenrannan asukkaiden ikkoma laiva, vaikka minäkin hyvin muistan ajan, jolloin silloinen Saunarannan nouseva nuorisio suhautui hieman yliolkaisesti uuteen valkeaan luotolaisten laivaan. Meillä oji silloin se vanha kunnan Rannikko, joka oli matala ja niin kotoisen ja turvallisen tuntuinen. Hämärästi muistan kylä sitä edellisen s/s Luodonkin, joka oli Rannikon kaliberia ja noilta ajoilta saattaa palaua mielen joku anivarkainen ilmeisesti kesähen aamuheikki jolloin kaupunkilaisperhe oli lähdössä kaivattuun Kesäläänsä. Melkein samuyöstä oli noustu, jollei muuten, niin pelkästään jännityksestä, ja katsottu vielä, moneen kertaan ne oma'pleedit ja matka-askit, joskus vielä samana aamuheikenä vasta haettu se tilanteeseen liittynyt vältämätön kissanpenkki jostain Heinäpään aito-olulaisesta piharakennuksesta. Mirri-pieni maukui ikivanhassa kissakoppaan tietysti hädissään emon pois-saolesta ja epäluuloisena tulevaisuuteensa nähden. Mut'a me lapset olimme luonnonystäviä, vaikka emme vielä kuuluneetkaan Luonnonystäviin, ja hoivasi meitä yhtä hellästi kuin äiti hoivasi meitä.

Kylä meillä Pojan kanssa teki mieli mukaan eilenkin ja kadehdimme hieman Eero-setää, joka meni, varsinkin Poika, koska se setä sai soittaa laivakelloakin lähdon merkkiksi. Niin se siten alkoi ja pakettiliikennekin Hietasaareen on jo vauhdissaan ja samalla alkoi luotolaisten postinkulku meritse. Lykkyä vain tykö ja terveisiä Kesälän västäräkeille ja muille visertäjille, että perässä tul-laan, kun keritään.

P a n u.

PS. Sunnuntain alakertaani oli se FVP (Painov...) järjes änyt Simi-län Aapon arvosteluopuksen arvostelucoppaaksi, jota se ei ole.

Sama.